

Sabahattin Ali

- Őirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Acaba

Ela gözünden akan
Ateşli nazarların
Acaba acımadan
Kimi yakacak yarın?

Dudakların acaba
Kimlerle öpüşecek?
Kimler yarın acaba,
Tuzağına düşecek?

Anlıyorum, bizlerden
İntikam alıyorsun.
Lakin ey kadın bilsen,
Nasıl alçalıyorsun.

(11.11.1926)

Sabahattin Ali

Bir Doğum Günü İçin

Göklerin yüzü güldü mü
Dünyaya geldiğin zaman?
Azgın sular duruldu mu
Dünyaya geldiğin zaman?

Güneşler gibi tek miydin?
Ay ışığından ak mıydın?
Böyle nazlı çiçek miydin?
Dünyaya geldiğin zaman?

Yıldızlar halin sordu mu?
Bulutlar selam durdu mu?
Yerlerin kalbi vurdu mu?
Dünyaya geldiğin zaman?

Aşkını candan duymuşum,
Canım yoluna koymuşum.
Tam dokuz yaşındaymışım
Dünyaya geldiğin zaman.

Kimbilir nasıl güzeldin,
Göklerden yere süzüldün...
Benim alnıma yazıldın
Dünyaya geldiğin zaman

(1933)

Sabahattin Ali

Bir Serenadın Sonu

Kurbağa gördü kızı
Birden kesildi hızı
Gözleri yaşlı dedi
Dibimde var bir sızı

Sabahattin Ali

Bütün İnsanlara

Dillerde gezen adım:
Bir seciyesiz, bir it.
Nedense olamadım,
Sizin gibi bir yiğit...

Ne gaye taşıyorum,
Ne bir dağ aşıyorum;
Delice yaşıyorum,
Ne ihtiras, ne ümit...

Yuh...Eğer hayat buysa,
Bu ahmakça uykuysa...
Bana kim sokulduysa
Hadi dedim, hadi git! ..

Bende çok şey var ama,
Akıl filan arama...
Ciddiyetle arama
Koydum dikenli bir çit.

Saçıma düşen aklar,
Ne bir macera saklar;
Çıkarmaz bu dudaklar,
Ne bir küfür ne tevhit...

Korkutmaz beni ölüm,
Bir şeytan kadar hürüm.
Süremez bende hüküm
Ne Allah, ne de Nahit...

Sabahattin Ali

Çakır

Altın saçlarını sıkıca tarar,
Sonra iki örgü yana bırakır;
Ayağında pembe dallı mor şalvar,
Taze gelin gibi süzülür Çakır...

Beyaz ellerine kına yaraşır,
Mavi gözleriyle bir içim sudur.
Efeler onu el üstünde taşır;
Köyün bir tanecik orospusudur.

Çakır'sız olamaz hiç bir eğlence
Herkesingönlünü kaplar çünkü sis...
Bazan mal olsa da iki üç gence,
Yine Çakır'ını ister her meclis...

Geniş meydanlarda yakılır çıra,
Çakır nazlı nazlı dokunur 'def'e...
Süt gibi rakıyı sunar Çakır'a
Gür bıyıklı, ateş gözlü bir efe...

gitgide açılır sırma cepkenler;
Kıllı göğüslerinden süzülür rakı.
Bazan birisinin bağına girer,
Elma soymak için alınan çakı...

Çakır yılan gibi döner, kıvrılır
-Sırma saçlarında fildişi tarak-
Tabanca çekilir, bıçak sıyrılır,
O döner elini şıkırdatarak...

Yalnız bazı kere taze gelinler,
'Bize kocamızı ver! ...diye inler...
O zaman Çakır'ın gözü doludur...

O zaman gözünün önüne gelen
Çepheden şehitlik alıp yükselen
İncecik bıyıklı bir yavukludur...

Sabahattin Ali

Çocuklar Gibi

Bende hiç tükenmez bir hayat vardı
Kırlara yayılan ilkbahar gibi
Kalbim hiç durmadan hızla çarpardı
Göğsümün içinde ateş var gibi

Bazı nur içinde, bazı sısteyim
Bazı beni seven bir göğüsteyim
Kah el üstüneydim, kah hapisteydim
Her yere sokulan bir rüzgar gibi

Aşkım iki günlük iptilalardı
Hayatım tükenmez maceralardı
İçimde binlerce istekler vardı
Bir şair, yahut bir hükümdar gibi

Hissedince sana vurulduğumu
Anladım ne kadar yorulduğumu
Sakinleştiğimi, durulduğumu
Denize dökülen bir pınar gibi

Şimdi şiir bence senin yüzündür
Şimdi benim tahtım senin dizindir
Sevgilim, saadet ikimizindir
Göklerden gelen bir yadigar gibi

Sözün şiirlerin mükemmelidir
Senden başkasını seven delidir
Yüzün çiçeklerin en güzelidir
Gözlerin bilinmez bir diyar gibi

Başını göğsüme sakla sevgilim
Güzel saçlarında dolaşsın elim
Bir gün ağlayalım, bir gün gülelim
Sevişen yaramaz çacuklar gibi

Sabahattin Ali

Dağlar

Başım dağ saçlarım kardır,
Deli rügarlarım vardır,
Ovalar bana çok dardır,
Benim meskenim dağlardır.

Şehirler bana bir tuzak,
İnsan sohbetleri yasak,
Uzak olun benden, uzak,
Benim meskenim dağlardır.

Kalbime benzer taşları,
Heybetli öter kuşları,
Göge yakındır başları;
Benim meskenim dağlardır.

Yarimi ellere verin;
Sevdami yellere verin;
Elleri bana gönderin:
Benim meskenim dağlardır.

Bir gün kadrim bilinirse,
İsmim ağza alınırsa,
Yerim soran bulunursa:
Benim meskenim dağlardır.

Sabahattin Ali

Dere

Niçin bu derenin suları kara,
Niçin böyle hırçın akıyor dere? ..
Niçin deli gibi koşup kenara,
Billurdan kancalar takıyor dere? ..

Arzun tutunmaksa eğer sahile,
Ey dere, bu coşkun gayret nafile!
Bu sahil ki savmış nice kabile
Seni tutar mı, ey suyu mor dere? ..

Ağlama ey dere! ..Gürültüsüz ak..
Kâder bu: Ne yapsan suyun akacak!
Çok zordur çırpınıp tutunamamak:
Fakat bir kere de bize sor dere! ..

(Servetifünun,12.05.1927)

Sabahattin Ali

Ebedi

Gerçi, kafamı vurdum duvarlara yeisle;
Gerçi, benden kaçtığın zaman yanlış bir hisle,
'Niçin anlaşılmadım?' diye çok inledimdi.

Şimdi kalbim rahattır, şimdi başım serindir...
Kalbim ki senin en son sığınacak yerindir
Ve tekrar geleceğin günü bekliyor şimdi...

Çünkü insanlar yarın isteyince etini,
Aradığın lekesez kardeş muhabbetini,
Yalnız benim serseri kalbimde bulacaksın...

Maskesi çabuk düşer temiz olmayanların;
Nihayet içyüzünü görerek insanların,
Göğsüme küçük bir kuş gibi sokulacaksın...

Ben ki her şeye dudak büken bir derbederim,
Ne kimseye yar olur, ne bahtiyar ederim,
Fakat sana her zaman hürmetle tapacağım...

Taşlar bile sarsılır duyduklarımı yazsam
Ah kardeşim! .. Ben seni hiçbir şey yapamazsam
Ebedi yapacağım! .. Ebedi yapacağım! ..

(1928)

Sabahattin Ali

Eskisi Gibi

Seneler sürer her günüm,
Yalnız gitmekten yorgunum;
Zannetme sana dargınım,
Ben gene sana vurgunum.

Başkalarına gülsem de,
Senden uzakta kalsam da,
Sevmediğini bilsem de
Ben gene sanavurgunum.

Dağları aşınca başım,
Geri kaldı her yoldaşım,
Gerl sevgilim, gel kardaşım,
Ben gene sana vurgunum.

Gönlüm seninkine yardı,
Aynı şeyleri duyardı;
Ayaklarımız uyardı...
Ben gene sana vurgunum.

Sabahattin Ali

Gecenin Kemanı

Yüzü parladı ayın,
Bir ses geldi uzaktan:
Hasta yorgun bir kadın
Şimdi çalıyor keman...

Eriyor, bükülüyor,
Ayın altında evler...
Kemandan dökülüyor,
Semailer, peşrevler...

Keman hırçın, mariz,
Asabını geriyor;
Dalgalan bir kaç iz,
Karanlıkta eriyor...

Bazan hazin bir beste,
Gönüllerde yanıyor;
Geçeden deste deste
Nağmeler toplanıyor...

Sen ey karanlıklara
Hicran dağıtan kadın!
Git başka bir diyara!
Kalbimi parçaladın...

Sabahattin Ali

Geçmiyor günler

burda çiçekler açmıyor
kuşlar süzülüp uçmuyor
yıldızlar ışık saçmıyor
geçmiyor günler geçmiyor.

avluda volta vururum
kah düşünür otururum
türlü hayaller görürüm
geçmiyor günler geçmiyor.

dışarıda mevsim baharmış
gezip dolaşanlar varmış
günler su gibi akarmış
geçmiyor günler geçmiyor.

gönülde eski sevdalar
gözümde dereler bağlar
aynadan hayalin ağlar
geçmiyor günler geçmiyor.

yanımda yatan yabancı
her söz zehir gibi acı
bütün dertlerin en gücü
geçmiyor günler geçmiyor

Sabahattin Ali

Hapishane Şarkısı 1

göklerde kartal gibiydim
kanatlarımdan vuruldum
mor çiçekli dal gibiydim
bahar vaktinde kırıldım

yar olmadı bana devir
her günüm bir başka zehir
hapishanelerde demir
parmaklıklara sarıldım

coşkundum pınarlar gibi
sarhoştum rüzgarlar gibi
ihtiyar çınarlar gibi
bir gün içinde devrildim

ekmeğim bahtımdan katı
bahtım düşmanımdan kötü
böyle kepaze hayatı
sürüklemekten yoruldum

kimseye sormadığım
doyunca saramadığım
görmesem duramadığım
nazlı yarimden ayrıldım

Sabahattin Ali

Hapishane Şarkısı 3

Burda çiçekler açmıyor,
Kuşlar süzülüp uçmuyor,
Yıldızlar ışık saçmıyor,
Geçmiyor günler, geçmiyor.

Avluda volta vururum;
Kah düşünür, otururum,
Türlü hayaller görürüm;
Geçmiyor günler, geçmiyor.

Gönülde eski sevdalar,
Gözümde dereler, bağlar,
Aynada hayalim ağlar,
Geçmiyor günler, geçmiyor.

Dışarda mevsim baharmış,
Gezip dolaşanlar varmış,
Günler su gibi akarmış...
Geçmiyor günler, geçmiyor.

Yanımda yatan yabancı,
Her sözü zehir gibi acı,
Bütün dertlerin en gücü;
Geçmiyor günler, geçmiyor.

Sabahattin Ali

İstek

Yanıyor beynimin kanı,
Bilmem nerelere gitsem?
İçime sığmayan canı
Hangi rüzgara eş etsem?

Akşam sular karardı mı
Bir dağa versem ardımı,
İçimi yakan derdimi
Sağır göklere anlatsam...

İçiliversem dem gibi,
Kırılıversem cam gibi,
Şamdanda yanan mum gibi,
Sabahı görmeden bitsem...

Bir yüce ormana dalıp
Ya bir dağ başına gelip,
Beni yaradani bulup
Malını başına atsam...

Görünmez kollar boynumda,
Yarin hayali koynumda,
Sıcak bir kurşun beynimde,
Bir ağaç dibinde yatsam...

Sabahattin Ali

Kara yazı

geçmedi yare sözümüz
yollarda kaldı gözümüz
yere sürüldü yüzümüz
böyleymiş karayazımız.

çiçekler açılmaz oldu
pınarlar içilmez oldu
yar bize gülmez oldu
böyleymiş kara yazımız.

yalnız ona yar demiştik
onda bir şey var demiştik
o bizi anlar demiştik
böyleymiş kara yazımız.

hey gönül gene bu gece
kederim geceden yüce
gel susalım beraberce
böyleymiş kara yazımız.

Sabahattin Ali

Kıyamadığım

Hey bir zaman bakıp bakıp
Seyrine doyamadığım!
Şimdi gurbette bırakıp
Sesini duyamadığım!

Evde kapanıp kaldın mı?
Seyrana çıkıp güldün mü?
Başkalarının oldun mu?
'Benimsin!' diyemediğim!

Akıtıp gözüm yaşını
Hatırlarım gülüşünü;
Kıvırcık saçlı başını
Göğsüme koyamadığım!

Dik yamaçların selisin,
Sen benden daha delisin,
Şimdi kimlerin kulusun?
Başını eğemediğim!

Nasıl vurgunum bilirdin,
Niçin benden yüz çevirdin?
Kimlerin koynuna girdin?
Öpmeğe kıyamadığım!

Sabahattin Ali

Kızkaçiran

Dağlar dik, çeşmeler kuru
Yarimin benzi çok sarı
Ölüm var, dönülmez geri
Yürü yağız atım yürü...

Dağlar geçilmiyor kardan
Aman yok candarmalardan
Ayrılamadım bu yardan
Yürü yağız atım yürü...

Yarım bu gece yoruldu
Kaçırđığıma darıldı
Bak daha sıkı sarıldı
Yürü yağız atım yürü...

Nasıl titriyor korkudan
Kaldırdım onu uykudan
Sesler geliyor doğudan
Yürü yağız atım yürü...

Peşime düştü takipler
Boynumu bekliyor ipler
Zeybekler seni ayıplar
Yürü yağız atım yürü...

Sabahattin Ali

Kudurmak

Göğsümde gözlerinin sapladığı bir bıçak,
Beynimde hayaliyle alevlenen bir ocak...
İçerim bu haldeyken herkes garip bulacak:
Başımı sükunetle taşlara vurduğumu...

Bu sükut çiğnenen bir muhabbetin yasıdır.
Bu sükut bir kömürün içerden yanmasıdır.
Bu sükut beynimdeki cinnetin potasıdır;
Görüp aldanmayınız sessizce durduğumu...

Ben de nihayet bütün bağları kıracağım;
Onu ıssız dağlara alıp kaçıracağım,
Etini bir canavar gibi ısıracağım
Ve, herkes seyredecek nasıl kudurduğumu.

(1928)

Sabahattin Ali

Kurbaĝa

Meleksin abla; ŝaka ile sana kim derse: adamsın
Benim gönlümde sen bil ki sada deminde kurbaĝasın

Sabahattin Ali

Kurbağaya Mersiye

Sevgilim! Bak bu gece
Kırık kalbine, ince
Bir ok saplı kurbağa
Ölüvermiş gizlice...

Benzi aydan da sarı
Görmeden bak, ilk karı
Dudakları kitlendi
Suya düştü kitarı

Yıllarca vaklamıştı
Neler araklamıştı
Öteki şairlerden,
Aşkını saklamıştı

Boyundan büyük sazı
Mest etmişti bin kazı
Dayandı her kahra da
Çekemedi son nazı

Daha pek genç yaşında
Bin dert vardı başında
Kitarası kırıldı
Kendi mezar taşında

Çık onu ez sevgilim!
Üstünde gez sevgilim!
Ayağın kirlenirse
İşte bir bez sevgilim!

Sabahattin Ali

Leylim Ley

Döndüm daldan düşen kuru yaprağa
Seher yeli dağıt beni kır beni
Götür tozlarımı burdan uzağa
Yarin çıplak ayağına sür beni

Aldım sazi çıkmış gurbet görmeye
Dönüp yare geldim yüzüm sürmeye
Ne lüzum var şuna buna sormaya
Senden ayrı ne hal oldum gör beni

Ayın şavkı vurur sazım üstüne
Söz söyleyen yoktur sözüm üztüne
Gel ey hilal kaşlım dizim üstüne
Ay bir yandan sen bir yandan sar beni

Yedi yıldır uğradım yurduma
Dert ortağı aramadım derdime
Geleceksen bir gün düşüp ardıma
Kula değil yüreğine sor beni

Sabahattin Ali

Mahpushane Türküsü

Başın öne eğilmesin
Aldırma gönül aldırma
Ağladığın duyulmasın
Aldırma gönül, aldırma

Dışarda deli dalgalar
Gelip duvarları yalar
Seni bu sesler oyalar
Aldırma gönül, aldırma

Görmesen bile denizi
Yukarıya çevir gözünü
Deniz dibidir gökyüzünü
Aldırma gönül, aldırma

Dertlerin kalkınca şaha
Bir sitem yolla Allah'a
Görecek günler var daha
Aldırma gönül, aldırma

Kurşun ata ata biter
Yollar gide gide biter
Ceza yata yata biter
Aldırma gönül, aldırma

Sabahattin Ali

Mayıs

Mayıs, ayların gülüdür,
taze bir çiçek dalıdır,
İçerim ateş doludur;
Mayıs'ta gönlüm delidir.

Yeşil dağlara göçülür,
Kırmızı şaraplar içilir;
Yarım dökülüp saçılır,
Mayıs'ta gönlüm delidir.

Göklere karşı yatılır,
Dertlerimiz unutulur;
Eski sevgiler atılır;
Mayıs'ta gönlüm delidir.

Uzakta kuşlar seslenir;
Gönlüm genişler beslenir;
Yaşamağa heveslenir,
Mayıs'ta gönlüm delidir.

Yumuşak rüzgarlar eser;
Çimenlerde yarım gezer,
Yanılır, bana gülümser;
Mayıs'ta gönlüm delidir.

Sabahattin Ali

Melankoli

Beni en güzel günümde
Sebepsiz bir keder alır.
Bütün ömrümün beynimde
Acı bir tortusu kalır.

Anlıyamam kederimi,
Bir ateş yakar derimi,
İçim dar bulur yerimi,
Gönlüm dağlarda bunalır.

Ne kış, ne yazı isterim,
Ne bir dost yüzü isterim,
Hafif bir sızı isterim,
Ağrılar, sancılar gelir.

Yanıma düşer kollarım,
Görünmez olur yollarım,
En sevgili emellerim
Önüme ölü serilir...

Ne bir dost, ne bir sevgili,
Dünyadan uzak bir deli...
Beni sarar melankoli:
Kafamın içersi ölür.

Sabahattin Ali

Öyle Günler Gördüm Ki

Öyle günler gördüm ki, aydın gökler kararıp
Bahtım bir bulut gibi üstüme çöker oldu,
Her gözümü yumunca tanıdık yüzler görüp,
Hayaller alev alev beynimi yakar oldu.
Ümitsizlik, gariplik dört tarafımı sarıp
Yüzüm sırtsa bile, içim yaş döker oldu.

Her sabah ilk ışıklar gözlerimi oyardı,
Uyanan taş duvarlar iniltimi duyardı.

Öyle günler gördüm ki, duvarlar gelir dile,
Gözümde canlanırdı eşkiya masalları.
Varlığımı sarardı, hain bir isteyişle
Görmediğim yumuşak bir düşmanın elleri
Kafada çelik gibi fikirler dursa bile
Kalplerin eksik olmaz böyle zayıf halleri:

Bazen kendi kendimin elinden kurtulurdum,
Kalbimi bir çamurda çirpınırken bulurdum.

Öyle günler gördüm ki, dost dediğim insanlar
Ben yanına varınca dudağını kıvırdı.
Bir zamanlar yanımda ağız açmayanlar
Sırtımı sıvazladı, bana öğüt savurdu.
Silahsız gördüğüne saldıran kahramanlar
En alçak tekmelerle beni yere devirdi.

Ruhum bir heykel gibi düşüp parcalanırdı.
Bu sesleri duyanlar gülüyorum sanırdı.

Öyle günler gördüm ki, tabanca sakağımda
Tasarladım aydınlık dünyayı bırakmayı
Gönlüm acıklı buldu, en ateşli çağımda
Sönük bir yıldız gibi boşluklara akmayı
Tabancanın namlusu ısındı yanagımda,
Parmagım istemedi tetiğini çekmeyi

Bir sonbahar yağmuru gibi içim ağıldı
Bir şeyler fakat beni yaşamağa bağlardı.

Ey bir tane sevgilim, ben bugün yaşıyorsam
Sanma ki hayat tatlı, insanlar hoş olmuştur,
Dağ başında bir kaya gibiyim şöyle dursam
Etrafım eskisinden daha bomboş olmuştur
Yalnız sana borçluyum bugün dünyada varsam:
Seni her andığımda gözlerim yaş olmuştur

Yaşlar ki bir ırmaktır, dertleri sürür gider,
Gözyaşları içinde seneler yürür gider.

Yok olmak isteğiyle kalbim attığı zaman,
Bana: Yaşa der gibi gülen senin yüzündü.

Dizlerim bir bataкта yorgun yattığı zaman
Bacaklarıma kuvvet veren senin hızındı.
Yaşaran gözlerimde, güneş battığı zaman
Sıcak bir yuva gibi tüten senin dizindi.

Sen aklıma gelince her şey gülümserdi.
Ağaçlar sarkı söyler, rüzgar tatlı eserdi.

Ey sevgilim, bilirsin benim ne çektiğimi:
Garip başımın derdi bir yürek taşıyorum.
Anlarsın niçin uzak yerlere baktığımı:
İçinde yaşanmaz bir dünyada yaşıyorum.
Görünce gülme sakın çırpınıp aktığımı:
Ilık ve aydınlık bir denize koşuyorum.

Sen benim sevgilimsin, sevsen de, sevmesen de,
Aradığım yerlere benzeyiş buldum sende.

Sabahattin Ali

Ruhumun Dalgaları

Ruhumun dalgaları, koşup kabarmayınız.
Her damlanız tutuşan göğsüme birer bıçak.
Kalbim bir kayadır ki, nerdeyse yıkılacak,
Hayalden köpüklerle kalbimi sarmayınız.

Dümdüz olsam diyorum, ve kumlu bir sahili
Yalayan sular gibi siz de yavaşlasanız.
Bilmediğim yeni bir masala başlasanız,
Çekilse kulağımdan hatıraların dili.

Ey eski günler artık bana yaklaşmayınız,
Ey hayaller, vurmayın kalbimin sert taşına.
Bütün bir hayat bile değmez bir göz yaşına,
Ruhumun dalgaları, köpürüp taşmayınız.

Sabahattin Ali

Rüzgar

Arzularım muayyen bir haddi aşınca
Ve kulaklar sözlerime sağırlaşınca
Bir ihtiras duyup vahşi maceralara
Çıkıyorum bulutları aşan dağlara.
Tanrıların başı gibi başları diktir,
Bu dağları saran sonsuz bir genişliktir,
Ben de katıp vücudumu bu genişliğe,
Bakıyorum aşağılarda kalan hiçliğe.

Bu dağların bir rakibi varsa rüzgardır.
Rüzgar burda tek başına bir hükümdardır.
Burda insan duman gibi genişler, büyür.
Bu dağlarda ıstıraplar, sevinçler büyür.
Buralarda her düşünce sona yakındır,
Burda her şey bizden uzak, 'O' na yakındır.
Burda yoktur insanların düşündükleri,
Rüzgar siler kafalardan küçüklükleri.
Yanağıma çarpar geniş kanatlarını,
Ve anlatır mabutların hayatlarını.
Arasına kulağını bana verdi mi,
Ben de ona anlatırım kendi derdimi.

'Ey dağların dertlerini dinleyen rüzgar!
Benim artık yalnız sana itimadım var.
Gelmiş gibi uzaktaki bir seyyareden
Yabancıyım bu gürültü dünyasına ben.
Etrafımın sözlerine aklım ermedi,
Etrafım da bana asla kulak vermedi.
Senelerden beri hala anlamadık,
Ben de kestim anlaşmaktan ümidi artık.
Gözlerimde hakikati sezen bir nurla
Etrafımı süzüyorum biraz gururla.

Bir dürbünün ters tarafı gibi bu dünya
En büyük şey, en asil şey küçülür burda.
Burda yalan para eden biricik iştir,
Burda her şey bir yapmacık, bir gösteriştir.
Kimi coşar din uğruna geberir, yalan!
Kimi gider vatan için can verir, yalan!
Bir filozof yetmiş eser yazar, yalandır;
Bir kahraman istibdadı ezer, yalandır.
Şairlerin büyük aşkı fani bir kızdır,
Bu dünyada herkes sinsî, herkes cılızdır.
Ne hakiki aşktan burda bir çakan vardır,
Ne de onu görse dönüp bir bakan vardır,
Her büyüklük cüzzam gibi dökülür burda,
En muazzam ölüm bile küçülür burda.

Benim kafam acayip bir dimağ taşıyor,
Her dakika insanlardan uzaklaşıyor.
Zaman zaman mağlup olsam bile etime,
İnsan olmak dokunuyor haysiyetime.

Büyük, temiz bir arkadaş arıyor ruhum,
İşte rüzgar, şimdi sana sığınıyorum!
Asaletin yeri yoktur gerçi hayatta,
En asil şey seni buldum kainatta,
Güneş gibi ne bin türlü ışığın vardır,
Ne de süse, gösterişe baktığın vardır.
Deniz gibi muamma yok derinliğinde,
Bir ferahlık, bir saflık var serinliğinde.
Bir dev gibi küçük, mızımız sesleri yersin,
Allah gibi görünmeden hüküm sürersin.

Düşmanıyım ben de cılız güzelliklerin,
Rüzgar! Bu dağ başlarında çırpınan serin
Kanatların gökyüzünde akan bir seldir,
Bana kudret ve cesaret veren bir eldir.
Beşerlikten uzaktayım senin ülkende,
Senin gibi azamete aşıkım ben de.
İşte Rüzgar! Senin gibi ben de deliyim.
Islıklarım senin gibi inlemelidir,
Herkes beni ürpererek dinlemelidir.
Rüzgar! Sana, yalnız sana benzemeliyim.'

(1931)

Sabahattin Ali

Serserinin Ölümü

İki üç gece kuşu ötüşürken derinde,
Hayaletler uçtu bu yangın yerlerinde.
Gölge gibi yokluğa karıştı yanık evler
Bacalar gökyüzüne uzanan iri devler
Gibi yumruklarını karanlıklara sıktı...
Gece ümitsizlerin kalbinden karanlıktı.

Bir silâhın alevi yırttı bu karanlığı,
Görüldü bir vücudun yerinde sallandığı...
Uzakta kaybolurken hızlı koşan adımlar,
Kucakladı kanlı bir vücudu kaldırımlar...

Bir kurşunla yerlere yıkılan bir serseri
Kazıyor tekmeliyor ayaklarıyla yeri...
Gemi halatı gibi kolları geriliyor;
Vücudu yılan gibi kıvrılıp seriliyor...
Ölümün korkusudur şimdi beynini yakan.
Bir ıstırap nehridir ağzından dökülen kan.
Gözleri deli gibi fırlamış çanağından;
Yaşlar yuvarlanıyor ateşli yanağından...
Dalga dalga kan olmuş mor çiçekli mintanı,
Göğüsünü parçalayıp çıkmak istiyor canı...
Istırap korku hüznün gözlerinde birikmiş,
Sönük nazarlarını sabit bir yere dikmiş.
O gözler bazan her şey bazan da buzlu bir cam...

Renksiz dudaklarını araladı:
-Ah anam! ..
Acı bir hırıltıyla parçalandı gıtağı;
Ecel çözdü hayatla arasındaki bağı.
Çenesi yana düştü gözünün ferisi söndü,
Vücudundaki en son hayat eseri söndü...
Halbuki bir zamanlar bu da kabadayı imiş,
Bu da adam öldürmüş bu da canlara kıymış;
Günahının tokadı onu da yere serdi:
Kuduz köpek gibi sokaklarda geberdi...

Sabahattin Ali

Simyager

Keskin bir hamızı döktüm avucuma
Seyrettim kaynayıp oyuluşunu
Bir toprak potaya koyup erittim
Sonra bir nefeste içtim kurşunu

Parça parça etti göğsümü kurşun
Avucum sömürerek içti hamızı
Sarı dişlerimi açıp sııttım:
Kafama çıkmasın diye bir sızı.

Bana yabancı bir gövde üstünde
Her şeye yabancı bir baş olmuşum.
En keskin hamızın işlemediği
Bir taş olmuşum ben, bir taş olmuşum!

(1930)

Sabahattin Ali

Yat ve Uyu! ..

Bu karanlık, bu uzun kış gecelerinde...
Soğuk, buzdan bir perdeyle süslerken camı,
Dolaşırken birçok siyah gölge odamı,
Damarımda kurşunlaşıp donarken kanım;
Yine seni düşünmekle geçer zamanım...
Bu kimsesiz... Bu mahzun kış gecelerinde...

Serpilirken pencereme avuç avuç kar...
İçerimde hicranlardan bir nehir akar...
Karlara da lambam gibi rengi sarıdır...
Onlar yırtık bir mektubun parçalarıdır:
Rüzgar, sana yazdığımı geri getirdi...
Pencereden dondurucu bir nefes girdi...

Rüzgar yaptı her çatıda ayrı bir makam...
Yine senin hayalini gördüm bu akşam...
Hançeremden alev gibi çıktı bu çığlık:
-Git istemem! .. Git istemem! .. Çık odamdan çık! ..
Ah! .. Ne dedim? . Hayır gitme.. Hayır gitme... Gel! ..
Ben git dedim, dedim ama sen işitme... Gel! ..

Sensin beni en onulmaz yerimden vuran,
Fakat sensin yine boş ömrü dolduran...
Bu çılgının senden başka muini var mı? ..
Gitme... Beni senden başka kimse anlar mı? ..
Gözlerimi sen ki başka bir ufka açtın...
Nerdesin ya? .. Nerdesin ya? .. Ah neden kaçtın? ..

Yapyalnızım... Etrafımda yok senden bir iz...
Odam sessiz... Dışarda yağın kar sessiz...
Bu geceler dayanılır gibi değil ki...
Ey şimdi bu satırları okuyan bil ki:
Istiraplar yüz katlı kış gecelerinde...

Fakat kızgın yanardağlar çıksa bağrımda,
Senin için ben her derde katlanırım da
Derim ki: 'Bu gecelerin ızdırabiyle,
Ben ağlasam, harap olsam, çıldırsam bile;
Sen ateşli vücudunla ısınan rahat,
Yatağında bir rahibe saffetiyle yat...
Yat ve uyu! .. Bu tatlı kış gecelerinde...'

(1928)

Sabahattin Ali